

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Köves Tibor*

Cím: *Budapest helye a nap alatt*

Forrás: *Újság*

3p
(Hely)

1928. 9. 18.
(Idő)

(Köt. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

910.2

Hely

Idő

'1928'

Személy

Budapest helye a nap alatt

A budapesti idegenforgalomnak még mindig nincs képviselője a külföldön. Kihaszíratlanok a főváros csodálatos természeti szépségei — 65 pengőt kértek egy spanyol egyetemi tanártól és édesanyjától 24 órás pesti tartózkodás engedélyéért — Haladéktalanul fel kell állítani legalább a párisi irodát

Mindenki, aki szereti ezt a várost, aki szeretettel kíséri végig fejlődését, problémáit a futó esztendőkön át, egyre jobban érzi hiányát annak a valóban nemzetközi liktetésnek, amelynek jellemzője minden világvárost és amelyet csak egy nagyarányú idegenjárás indíthat meg. Talán felesleges elsorolnunk, hogy jelentős idegenforgalom milyen mérhetetlen előnyökkel járna a fővárosra, de az egész országra is. Ha ide özőnlenének az idegenek, nem is úgy, mint Svájcba, vagy Olaszországba, de csak mint Bécsbe, a világba jutott kereskedelem, nagyon sok ipar, a közlekedési vállalatok stb. nem remélt, új és hatalmas tőkeforrássá bukkannának. Hogy ez nem álom, bizonyítja például a francia kereskedelmi mérleg egyik adata, amely «exportation intérieure»-ról, «belső kivitelről» beszél, azaz olyan árukról, amelyeket idegenek az országban vásároltak meg és amelyek tétel fontossága szinte vetekedik a valódi kivitel fontosságával.

Budapest új Eldorádó a külföldi turisták számára. A város meglepő szépsége, változatossága, egy bizonyos sajátos báj és hangulat felejthetlenné teszik az ittartózkodást. Mindezt mi jól tudjuk. De nem tudják azok, akik még nem jártak itt. És hitetlenné, de úgy van, hogy Magyarországnak külföldön egyetlen egy irodája sincsen, amelyik propagandát fejtene ki, amelyik dolgoznék az országért. Hivatalos és félhivatalos helyen jól ismerik ezt a helyzetet és évek sora óta folynak a tanácskozások, hogy ezen változtassanak. Most, hogy megalakult az Országos

Idegenforgalmi Tanács, reméljük, hogy a külföldi szervezetek is hamarosan ki fognak épülni. Erre a célra áldoznia kell az államnak. Ez hasznos befektetés, amely ezerszeres kamatot hozhat készpénzben, nem is beszélve az erkölcsi haszonról. Az Idegenforgalmi Hivatal nagyszerű munkáját feltétlenül kell támogatni kívülről is.

Legfontosabb volna a párisi hivatal felállítására Páris idegenforgalmi szempontból ma a világ fő városa. Az amerikaiak idejönnek először, ha elhatározzák, hogy áthajóznak az Óvilágba. Itt leülnek pár hétre, azután elhatározzák, mely irányban folytatják tovább utjukat. Itt, Párisban kell tehát őket megfogni és szuggesztív eszközökkel bebizonyítani nekik, hogyha már Európában vannak, bűn volna visszautazniok anélkül, hogy a «Duna Királynőjét» látták volna. Budapest képviselőjének tehát mindenhol ott kell lennie, ahol idegenek tömegesen találhatók. Ilyen helyek:

Közlekedési eszközök. (Hajó, vonat, repülő gép.)

Szállodák, penziók.

Mulatóhelyek, mozik, színházak.

Konzulátusok.

Egyetemek.

Utazási és jegyeladó irodák.

Az utca.

Mindezen helyeket el kell és lehet érni, személyes megbeszélés, szellemes, modern plakátok, jól megszerkesztett brosrák, propagandafüzetek segítségével. Manapság mindenki utazik. De igazán csak a kiválasztott kisebbség tudja, hová

akar menni és megy oda, ahová akar. Az utazásnak hatalmas, friss irodalma van, ez adja meg a vágyat. Az utazás megvalósításának hatalmas szervezetei vannak. Ezek adják meg az utazás lehetőségét és irányát. Nem szabad kimaradnunk ebből a nemzetközi szervezetből, melynek sikere itt van a levegőben, itt van a korszellemben. Merem állítani azt, hogy egy Párisban jól megszervezett és jól szervező hivatal két év alatt várhatóan arányban növelné meg a magyar idegenforgalmat. Természetesen egy-két ügyetlenséget itt Pesten kellene lenyírni. Itt van a vízum-kérdés. Ismerek egy spanyol egyetemi tanárt, csillagász, aki hetvenéves édesanyjával a nyáron Pestre jött. Bécsben határozta el, hogy leruccan egy napra. Nem tudta, hogy 24 órai tartózkodásra is kell vízum. El kellett mennie a külügyminiszter-

riumba utólagos vízumért. Ezt megkapta, de egy vízumért 32 pengő 90 fillért kellett fizetnie. Tehát kettőjüknek 24 órai pesti tartózkodásra csak a pusztai engedély 65 pengő 80 fillérbe került. A professzor természetesen fel volt háborodva és kijelentette, hogy minden honfitársát le fogja beszélni arról, hogy hazánkba be tegye lábát.

Bizonyos azonban, hogy új korszak kialakulását várhatjuk ezen a téren is és hogy a felelős körök belátják majd, minden fillér, amit idegenpropagandára kiadnak, ezer másat fog hozni.

Az Országos Idegenforgalmi Tanács és a főváros idegenforgalmi hivatala az IBUSz támogatásával olyan programot adhatnak, amelyik mintaképe lehet minden alkotmánygyógy szervezetnek. Aránylag igen csekély befektetés kell egy külföldi propaganda-iroda felállításához és ezt a terhet is, az Idegenforgalmi Tanács ügyvezető főtitkára ömértőségének tervei szerint, a különböző idegenforgalmi szervek és érdekeltségek (beleértve a magyar szállodásokat is példának okáért) együttesen viselhetnék. Így azután kevés pénzzel lehetne olyan valamit megteremteni, ami állandó, év-év után folytonosan működő, mindig hasznos és az egész országnak mindig hasznot hozó szervezet volna. Az idegenforgalmi szervezés ma már

kikristályosodott, pontos módszerrel dolgozó művészet. A dolog technikai része tehát könnyen megoldható. Most még csak az kell, hogy az állam és a főváros is egyre nagyobb lelkesedéssel viseljük szívükön ezeket a gondokat és együttesen harcolják ki Budapest helyét a nap alatt.

Köves Tibor
a Sorbonne doktora